

anvendes som Rekreatiønssted for adskillige Statstjenestemænd, men selvfølgelig er dette ikke afgørende, og hvis det skulde vise sig tvingende nødvendigt for Aandsvægevesenet at faa Sprogø, hvis det ikke er muligt for det at faa en anden passende Ø til dette Formaal, saa maa det selvfølgelig tages op til Overvejelse og Undersøgelse, om det vil være rimeligt, at Statsbanerne afgiver Sprogø. Men jeg siger igen, at man gør det meget nødtigt, og jeg havde ogsaa Følelsen af, at den højtærede Undervisningsminister mente, det vilde blive loylik dyrt for Undervisningsvæsenet at faa Sprogø.

Efter disse mere almindelige Bemærkninger skal jeg gaa over til at besvare en Del af de Forespørgsler af mere lokal Art, som er rettet til mig. De er jo mange, og nogle af dem er ret omfattende, saa det vil tage mig Tid at besvare disse Spørgsmaal, men da jeg ved, at mange ærede Medlemmer har tørstet efter at høre noget fra Ministeriets Side, haaber jeg ogsaa, at man med Taalmodighed vil høre paa de Besvarelser, jeg giver paa de mange Lokalspørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen omtalte Tjenesteboligerne og mente, det vilde være rigtigt, at Indehaverne af disse deltog i Vedligeholdelsen af dem. Det er muligt, at det ærede Medlem har Ret, og saaledes var det ogsaa tidligere. I Loven af 26. Marts 1870 var der indeholdt en Regel om, at Embeds- og Bestillingsmænd, hvem der anvistes Embedsbolig, skulde overtage Vedligeholdelsen af denne Bolig. Men dette blev ændret ved Tjenestemandsløven af 12. September 1919. I den blev det netop bestemt, at Tjenesteboligerne skulde vedligeholdes af Staten. Jeg er ikke sikker paa, at det var rigtigt og klogt, at man ved Tjenestemandsløven gik akkurat til den modsatte Yderlighed af tidligere. Jeg er ikke utilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem har Ret i, at det vilde være rigtigt at gaa en Mellemløje, saaledes at Indehaverne af Embedsboliger bar en Part af Vedligeholdelsesudgifterne, idet det selvfølgelig vilde gøre dem interesserede i, ikke blot at behandle Embedsboligen godt, men ogsaa at holde Vedligeholdelsesudgifterne indenfor en passende Ramme. Det er selvfølgelig et Spørgsmaal, som der kan forhandles om, men der kan jo ikke foretages nogen Ændring i dette Forhold uden gennem en Ændring af Tjenestemandsløven, og Spørgsmaalet maa altsaa behandles, naar en Ændring af denne eventuelt kommer til at ligge for.

Endvidere udtalte det ærede Medlem Hr. Brorsen sig om Personalets Lønninger under Ophold paa Fagskolerne. Jeg udtalte mig om dette Forhold her i Rigsdagen sidste Aar, og jeg skal blot sige, at hele dette Spørgsmaal overvejes for Tiden indenfor de tre Etater, og jeg venter, at man inden ret lang Tid vil kunne naa til en ensartet Ordning paa dette Omraade for samtlige Etaters Vedkommende.

Det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen fremsatte ved denne Finanslovbehandling nogle Bemærkninger om Postvæsenet, og han kritiserede Postvæsenets Ledelse og Gennemførelsen af de Foranstaltninger, der var foreslaaet i Postspareudvalgets Betænkning. Jeg vil herom gerne bemærke følgende: Naar det har været udtalt, at den Maade, hvorpaa Ledelsen har gennemført Sparebestræbelserne, bærer Rigoris- mens Anstrøg, maa man jo først blive klar over, til hvilke Foranstaltninger denne Karakterisering sigter, og der kan formentlig ikke være Tvivl om, at det, som det ærede Medlem kritiserer, er den Gruppe af Foranstaltninger, som vender ud mod Publikum. Alle disse Foranstaltninger var paa en enkelt Undtagelse nær enstemmigt foreslaaet af Postspareudvalget, og de Lovforslag, der affødt af Betænkningen, fik Støtte fra alle Sider under Behandlingen her i Rigsdagen. Postvæsenets Ledelse maatte derfor føle sig i fuld Overensstemmelse med Rigsdagen, naar den hurtigt og loyalt førte Lovene ud i Livet i nøje Overensstemmelse med de Forudsætninger, under hvilke de var givet. Ved Gennemførelsen af de Foranstaltninger, der ikke krævede Lovgivningsmagts Medvirken, har man fulgt den samme Linie uden i noget Tilfælde at være gaaet videre end af Udvalget foreslaaet, og med Hensyn til den Gruppe af Foranstaltninger, som Udvalget ikke havde stillet positive Forslag om, saaledes blandt andet Nedlæggelse af Postkontorer, Nedlæggelse af andre Posthuse, Nedlæggelse af Postkørsler, Inddragning af Nature paa Dampskibsruiter, har Administrationen vist sig tilbageholdende, naar man skønnede, at den økonomiske Vinding ikke vilde staa i passende Forhold til de Goder, der berøvedes Befolkningen.

Overfor Paastanden om, at Postvæsenets Takster er alt for høje — det var ogsaa noget, der blev fremsat af det ærede Medlem —, vil jeg gerne sige, at Postportosatsernes Forhøjelse langt fra svarer til Stigningen i Postvæsenets Udgifter. Jeg skal pege paa, at Portoen for Brevbesør-